

สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

ข้อคิดจาก FABC

- ความหมายของความยินดีของคริสตชน
- เพื่ออธิบายเรื่องความยินดีของคริสตชนนั้นหมายถึง การเสียสละหรือ “ตายต่อตนเอง” ทั้งนี้เพื่อมีชีวิตในพระเจ้า” การเสียสละตนเอง เพื่อผู้อื่นและเพื่อพระเจ้านั้น แท้จริงเป็น “ความยินดี”
- เพื่อสอน และส่งเสริมให้คริสตชนยอมสละตนเองจากตัณหาจากบาป จากความเห็นแก่ตัว ทั้งนี้เพื่อเจริญชีวิตด้วยความยินดีในพระคริสตเจ้าผู้ซึ่งเสด็จลงมาบังเกิด รับทรมาน ละยอมสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

บทอ่านจากหนังสือประกาศกเศฟันยาห์ (ศฟย 3:14-18)

- เสียงร้องของประกาศก เป็นเสียงร้องเพื่อเตือนประชากรให้สำนึกถึงพระเจ้า เศฟันยาห์เรียกร้องด้วยเสียงตื่นเต้นยินดี เพราะดูเหมือนว่าเวลาแห่งการลงโทษ เพราะการละเมิดและต้องเนรเทศนั้นดูเหมือนกำลังจะสิ้นสุดแล้ว
- จงตื่นเต้นยินดี เพราะพระเจ้าจะทรงขับไล่ผู้กดขี่ออกไปแล้ว เราต้องไม่ลืมว่าประชากรของพระเจ้าต้องเนรเทศ เพราะบาปและเพราะความผิดต่อพระเจ้า พวกเขาต้องเนรเทศไปจากแผ่นดิน แต่พระเจ้าจะทรงไถ่กู้พวกเขาในที่สุด

- เสียงของเศฟันยาห์ย่ำว่า บัดนี้ถึงเวลาแล้ว ยินดีเถิด พระเจ้า กำลังจะ “ประทับอยู่ท่ามกลางเจ้าแล้ว เจ้าจะไม่มีเหตุร้ายจะต้องกลัวอีก”
- เสียงของประกาศเหมือนการปลุกให้ตื่นจากความกลัวได้แล้ว จากความเป็นทาสที่ทำให้หมดเรี่ยวแรง สิ้นหวัง บัดนี้ถึงเวลาแห่งความหวังแล้ว
- เหตุผลแห่งความหวังนั้นมีสิ่งเดียวคือ “บัดนี้พระยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางเจ้า... พระองค์จะมีความยินดีในตัวเจ้า จะทรงฟื้นฟูเจ้าด้วยความรัก...”
- ถ้าเราจะพิจารณาอย่างดี ความกลัว ความสิ้นหวังของประชากร ดูเหมือนเป็นเพราะพวกเขาต้องอยู่ในที่เนรเทศ ต้องตกเป็นทาสของศัตรู แต่อันที่จริงเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นก็เพราะว่า พวกเขาไม่มีพระเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขามากกว่า เพราะว่า เขาได้ละทิ้งพระองค์ ละเมิด และหลงลืมพระองค์
- การขาดจากพระองค์ต่างหากที่นำมาซึ่งความน่าหวาดกลัวและสิ้นหวัง ดังนั้น ประกาศกประกาศว่า บัดนี้ถึงเวลาแห่งการอภัยแล้ว และความกลัวจะหมดไปเพราะ “พระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา”

บทจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวฟิลิปปี (ฟป 4:4-7)

- เปาโลเรียกร้องให้มี “ความชื่นชมยินดี” เหตุผลสำคัญก็เหมือนกับบทอ่านแรกคือ “พระเจ้าเสด็จมาใกล้แล้ว”

- เปาโลจึงเห็นว่า จำเป็นต้องชื่นชมยินดี และให้ความอดทนของทุกคนได้ปรากฏแก่คนทั้งปวง
- ดังนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่าทีของคริสตชน แม้ในท่ามกลางความยากลำบาก หรือการเบียดเบียน เปาโลเห็นว่าพระเจ้าอยู่กับเรา ดังนั้น อย่ากระวนกระวายใจ แต่ต้องร้องหาพระองค์ “ภาวนา” ทูลพระองค์ถึงความปรารถนาของเราทุกประการ สันติสุขแท้โดยพระเยซูเจ้าจะประทับกับเราทุกคน
- คำสอนของเปาโลสำหรับคริสตชนนี้ ถ้าเราจะพิจารณาดีๆ เราเห็นว่า คริสตชนนั้นอันที่จริงเข้มแข็งและไม่หวั่นไหวง่าย แม้ในโลกปัจจุบัน ความยากลำบากที่ทำให้คริสตชนต้องกระวนกระวายใจ หรือแม้แต่สังคมที่อาจนำมาซึ่งความสิ้นหวัง หรือเป็นทาสในรูปแบบต่างๆ ก็ตาม
- คริสตชนพึงสำนึกถึงมิติแห่ง “การประทับอยู่ของพระเจ้า” อย่างจริงจัง โดยพระเยซูคริสตเจ้า คริสตชนพึงมุ่งมั่น ภาวนา วอนขอด้วยความหวังในพระองค์เสมอ
- กล่าวได้ว่า สันติสุขในจิตใจคริสตชนจะมีเสมอแม้ในท่ามกลางโลกที่อาจจะขาดสันติสุขและสันติภาพก็ตาม เพราะพระเยซูเจ้าคือความหวังและสันติสุขนั่นเอง

พระวรสารนักบุญลูกา (ลก 8:1-6)

- พระวรสารเล่าบรรยากาศของการคืนดี การกลับใจ ของประชาชน แม้แต่พวกคนเก็บภาษีที่ถูกถือว่าเป็นคนบาป พวก

เขาทุกคนต้องการกลับใจขอรับพิธีล้างจากยอห์น บัปติส และสิ่งที่ยอห์นตอบสำหรับผู้ที่ถามท่านว่า “เขาต้องทำอะไร”

- คำตอบของยอห์นนั้นมีมิติที่น่าประทับใจ **ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องชี้บ่งถึงความพร้อม ยินดี ที่จะต้องรับการเสด็จมาของพระคริสตเจ้า ยินดีที่จะเตรียมต้อนรับพระองค์**
- ดังนั้น ยอห์นเรียกร้องสิ่งที่น่าประทับใจ และดูเป็นรูปธรรมของการละจากตนเองเพื่อความยินดีดังนี้ คือ
 - **การแบ่งปัน** “ใครที่มีเสื้อสองตัว ก็จงแบ่งให้กับคนที่ไม่มี และคนที่มีอาหาร ก็จงทำเช่นเดียวกัน”
 - **การละจะความผิด**
 - สำหรับคนเก็บภาษี “อย่าเก็บภาษีเกินพิกัด”
 - สำหรับทหาร “อย่ากรรโชกขู่เข็ญ อย่าใส่ความเพื่อเอาเงิน จงพอใจกับค่าจ้างของตน”
- คำกล่าวของยอห์นดูเหมือนจะเป็นท่าทีสำคัญในสังคม เครื่องหมายของการยอมรับพระคริสตเจ้า คือ **ทุกคนรู้หน้าที่ของตนและที่สำคัญที่สุด ชื่อตรงต่อหน้าที่ของตนอย่างแท้จริง**
- นอกนั้นยังมีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับตัวยอห์นเอง เมื่อมีคนคิดและถามว่าท่านคือพระคริสตเจ้าใช่หรือไม่ ท่านประกาศด้วยการยอมรับความจริงต่อทุกคนถึงบทบาทของท่าน ท่านไม่ใช่พระคริสตเจ้า แต่เป็นผู้นำหน้าพระองค์ และท่านไม่สามารถเปรียบ

อะไรกับพระองค์เลย แม้แต่จะแก้สายรองเท้าของพระองค์ท่านก็
รู้สึกว่ามันคู่ควร

- ดังนั้น ถ้าเราพิจารณาจะพบว่า การเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า
ที่แท้จริง ความยินดีที่แท้จริงในการยอมรับการประทับอยู่ของ
พระองค์ท่ามกลางเราคือ การที่เรามีสำนึกถึงหน้าที่ของตน
ปฏิบัติอย่างยุติธรรม ตามความจริง และการยอมรับความจริง
ด้วยความสุภาพและยินดี

การไตร่ตรอง

- **พี่น้องที่รัก** อีกอาทิตย์หนึ่งที่พระวาจาของพระเจ้าเตือนเราให้
รอคอยรับเสด็จด้วยความยินดี ให้ตื่นตัว และละจากบาปและ
ความผิดเพื่อเราทำตนให้บริสุทธิ์ เตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า
- พระวาจาเตือนเราให้มี “สำนึก” อย่างจริงจังถึงการเสด็จมา การ
ประทับอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางเรา พระองค์คือความหวัง คือ
คำตอบต่อความสิ้นหวังทุกประการ และเป็นความยินดีของเรา
- **พี่น้องที่รัก** จะเป็นไปได้ไหมถ้าเราจะเตรียมรับเสด็จ ด้วยความ
สำนึกจริงจังถึงบทบาทของตนเองตามหน้าที่ฐานะของตนใน
ครอบครัว ในสังคม
- เริ่มที่ครอบครัวเราจะดีไหม เมื่อพ่อบ้าน แม่บ้าน ลูกๆ ต่าง
ดำเนินชีวิตด้วยความสำนึกถึงหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง
เพราะเรามั่นใจว่า พระเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางเรา

- ในสังคม ทุกบทบาท หน้าที่การงาน จะเป็นไปได้ไหมที่คริสตชน จะทำหน้าที่ของตนโดยมีสำนึกว่ากำลังกระทำอยู่ต่อพระพักตร์ พระเจ้า เพราะพระองค์เสด็จมาประทับท่ามกลางเรา ดังนั้น เรา จะกระทำบทบาทของเราในสังคมอย่างครบครัน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในความหมายของ “ความซื่อตรง” ตรงต่อหน้าที่ ซื่อต่อ ทุกคน และปฏิบัติด้วยความซื่อตรงตามความจริงและความดี
- นอกนั้น แล้วความยากลำบากเล่า ความอธรรม ยุติธรรม ความเลวร้ายในสังคมรอบกายเราเล่า เราจะอย่างไร เปาโล เตือนเราว่าพระเจ้าประทับกับเรา ดังนั้น คริสตชนพึงมีชีวิตที่ไม่ ไหลตามกระแส แม้อาจอยู่ในแดนทาส แต่ไม่เคยตกเป็นทาสก็ได้มิใช่หรือ แม้อยู่ในสังคมที่มีบาป มีผลของบาปและความ เลวร้ายทุกชนิด แต่สำนึกของคริสตชนถึงการประทับอยู่ของ พระเจ้าจะต้องทำให้เราไม่ไหลตามกระแสมิใช่หรือ
- พระเจ้าทรงเรียกเรา เลือกรเรา พระเยซูเจ้าตรัสไม่ใช่หรือว่า **“ท่านเป็นแสงสว่างส่องโลก”**
- พี่น้องที่รัก ถ้าเราประดับไฟคริสตมาสทั่วไป จนทำให้ความมืด นั้นกลับสว่างไสวและสวยงามเหลือเกิน ดังนั้นเราคริสตชนจะไม่ สำนึก ตระหนักหรือว่า ในโลก สังคม ที่อาจมืดมนไปบ้างนี้ เรา จะไม่เป็นแสงสว่างของพระคริสตเจ้าที่ฉายส่องด้วยความดี ความสัตย์จริง และความรัก จนว่า สังคม และโลกของเราก็ยัง สวยงามและน่าอยู่เสมอ

- เราควรกลับใจ ลุกขึ้นจากบาปและความผิดทั้งหลาย และเจริญชีวิตจริงจัง ทั้งนี้เพื่อเป็นแสงสว่างและความหวังเสมอ ภาวนาวิงวอนพระเจ้าอยู่เสมอมิใช่หรือ
- ในโลกที่อาจมีดมน คงมีแสงสว่างแห่งศรัทธา ความเชื่อ และเสียงภาวนาวิงวอนพระเจ้าของพวกเราเสมอมิใช่หรือ
- เปาโลย้ำแก่เราถึงท่าทีสำคัญและควรแก่การไตร่ตรองคือ “จงให้ความอดทนของท่านปรากฏแก่คนทั้งปวง พระเจ้าเสด็จมาใกล้แล้ว อย่ากระวนกระวายใจถึงสิ่งใดเลย จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบถึงความปรารถนาทุกอย่างของท่าน... แล้วสันติสุขของพระเจ้า... จะคุ้มครองความคิดจิตใจของท่านไว้ในพระคริสตเยซู”
- สุขสันต์วันพระเจ้า สุขสันต์ในความหวังที่เรามี เพราะการเสด็จมาประทับท่ามกลางเราของพระเยซูเจ้า และสุขสันต์ถาวรแก่สังคมและโลกที่มีเราคริสตชนผู้สำนึก เจริญชีวิตด้วยความซื่อตรง และเราทุกคนกำลังเป็นแสงสว่างแห่งความหวังในพระองค์แก่โลก